

ROMANIA - MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A
MUNICIPIULUI BUCURESTI

SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII

DECIZIA nr. 350 din 20.10.2008
privind solutionarea contestatiei **SC X SRL**,
inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti
sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector x prin adresa nr. x, inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti sub nr. x, cu privire la contestatia **SC X SRL**, cu sediul in Bucuresti, x, sector x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector x sub nr. x, completata cu adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. x, comunicata la data de x, prin care s-a stabilit in sarcina societatii obligatii fiscale, din care societatea contesta suma totala de x lei, reprezentand:

- x lei – impozit pe profit;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei – taxa pe valoarea adaugata;
- x lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata;
- x lei – impozit pe veniturile din activitati independente;
- x lei – majorari de intarziere aferente impozitului pe veniturile din activitati independente.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 207 (1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. In motivarea contestatiei, SC X SRL invoca urmatoarele argumente:

1. Din punct de vedere al respectarii procedurii fiscale nu au fost indeplinite conditiile prevazute de art. 102 din din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in sensul ca nu i s-a comunicat aviz de inspectie fiscala, in scris, inainte de inceperea acesteia.

2. Din punct de vedere al constatarilor cuprinse in raportul de inspectie fiscala nr. x, care au stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. x.

2.1. Cu privire la impozitul pe profit:

2.1.a. Pentru perioada x, in mod tendentios si fara baza legala, organele de inspectie fiscala nu accepta cheltuieli deductibile in suma de x lei, invocand prevederile art. 21 (4) lit. f) si m) din Legea 571/2003 si pct. 48 din HG nr. 44/2004. In anexa 3 sunt invocate un numar de facturi si explicatii lipsite de fundament "Amenajari fara documente justificative".

In anexa 1, la contestatie sunt enumerate, inclusiv in copie xerox, toate documentele justificative ale sumelor inregistrate pe cheltuieli cu prestarile de servicii pentru care sunt necesare contracte in sensul art. 21 (4) lit m) din Legea nr. 571/2003, respectiv contractul nr. x, incheiat cu SC x SRL Bucuresti.

Referitor la suma de x lei, inregistrata pe cheltuieli ca diferenta de curs valutar, organele de inspectie fiscala fac o confuzie imensa considerand suma nedeductibila prin incalcarea prevederilor art. 21 (4) lit f) din Legea nr. 571/2003, respectiv lipsa documentului justificativ. Deductibilitatea sau nedeductibilitatea diferentelor de curs valutar este reglementata de art. 23 din OG nr. 92/2003, republicata si se stabileste in functie de gradul de indatorare a capitalului.

In concluzie, societatea considera ca diminuarea pierderii fiscale inregistrata de aceasta la data de x, de la x lei la x lei s-a facut fara baza legala si influenteaza in mod direct stabilirea impozitului pe profit pe anii urmasori.

2.1.b. Referitor la impozitul pe profit pentru perioada x, organele de inspectie fiscala nu accepta pe cheltuieli suma de x lei, reprezentand achizitionarea de anvelope si serviciul de echilibrat roti pentru un autoturism pe care societatea nu-l detine, desi cheltuielile au fost inregistrate in baza unor facturi fiscale si a contractului de comodat (anexa 2 la contestatie).

Referitor la nedeductibilitatea sumei de x lei si a sumei de x lei reprezentand "contravaloare comision platit unor persoane fizice autorizate" pe anul x si x, fara a avea la baza un document justificativ (factura fiscala), societatea sustine ca aceasta cheltuiala este deductibila in baza documentului probator, respectiv contractul de comision incheiat intre SC X SRL, in calitate de comitent si x si x, in calitate de comisionar, obiectul contractului fiind mandatul dat comisionarului de catre comitent de a intermedia selectionarea de imobile, terenuri cu destinatie agricola in vederea cumpararii acestora de catre comitent.

Articolul 21 alin. (4) lit f) din Legea nr. 571/2003 nu are efect asupra unei persoane fizice, factura fiscala la care face referire organele de inspectie fiscala putand fi emisa doar de o persoana impozabila in sensul art. 127 si art. 155 din Legea nr. 571/2003, persoana invocata neavand nici calitatea si nici dreptul de a emite factura fiscala.

Aceste cheltuieli indeplinesc conditiile prevazute de art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, republicata, in sensul ca sunt cheltuieli in scopul realizarii de venituri impozabile, fiind prevazute si in Ordinul MFP nr. 1752/2005, dat in aplicarea Legii contabilitatii nr. 82/1991 - pct. 219 in care se mentioneaza ca in cheltuielile de exploatare sunt cuprinse si comisioanele si cheltuielile cu comision si onorarii.

De asemenea, aceste cheltuieli nu au deductibilitate limitata si nici nu sunt prevazute ca nedeductibile potrivit art. 21 alin. (4) din Legea nr. 571/2003, republicata.

In concluzie, societatea sustine ca stabilirea impozitului pe profit suplimentar de control la x in suma de x lei si a majorarilor de intarziere in suma de x lei s-a facut fara baza legala si influenteaza in mod direct stabilirea impozitului pe profit la x.

2.1.c. Referitor la impozitul pe profit pentru perioada x societatea sustine ca fara baza legala organele de inspectie fiscala nu accepta pe cheltuieli suma de x lei, reprezentand cazare si transport salariati/administrator. Aceste cheltuieli sunt deductibile in baza unor documente probatorii care atesta cazarea si transportul salariatilor/administratorilor in interesul firmei (anexa 4 la contestatie).

Referitor la factura nr. x emisa de JD x in valoare de x lei fara TVA societatea sustine ca acest document exista scriptic si faptic si ca a fost inregistrat pe venituri si TVA colectata in luna iulie x Aceasta operatiune s-a corectat in luna decembrie x prin trecerea sumei de x lei din conturile de venituri in contul avansuri - clienti, potrivit Legii contabilitatii nr. 82/1991 si a Ordinului MFP nr. 1752/2005 pct. 63 - "Corectarea erorilor contabile".

In concluzie, societatea sustine ca stabilirea impozitului pe profit suplimentar de control aferent anului x in suma de x lei si a majorarilor de intarziere aferente in suma de x lei, s-a

facut fara baza legala si influenteaza in mod direct stabilirea impozitului pe profit pe intreaga perioada verificata.

2.2. Cu privire la taxa pe valoarea adaugata.

2.2.a. Referitor la TVA nedeductibila in suma de x lei societatea sustine ca, constatarea organelor de inspectie fiscala nu are baza legala, intrucat art. 145 alin. (8) si (12) din Legea nr. 571/2003 invocat de acestea nu exista in Codul fiscal si ca a inregistrat deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor in sensul art. 145 (1) exercitand-o potrivit prevederilor art. 146 (1).

Societatea sustine ca pentru toate aceste sume mentionate in anexa 5 la RIF de organul de inspectie fiscala cu mentiunea "fara document justificativ" sau "nu are legatura cu obiectul de activitate" exista facturi legal intocmite, continand toate informatiile prevazute de art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, documente de care organele fiscale nu au tinut cont.

2.2.b. Cu privire la TVA colectata in suma de x lei.

Societatea sustine ca TVA colectata de organele fiscale in suma de x lei este nereala, intrucat in raportul de inspectie fiscala se mentioneaza doar stornarea din contabilitate a facturii nr. x, emisa catre JD x nu si corectarea operatiunii. Operatiunile contabilizate si reflectate in evidenta fiscala a societatii denota clar ca TVA aferenta acestor facturi nu este influentata, ramane intacta TVA colectata, modificarile produse fiind de trecere din grupa cheltuielilor in grupa decontarilor (avansuri clienti).

In concluzie, contestatara sustine ca, TVA stabilita suplimentar de control la x in suma de x lei si majorarile de intarziere aferente de x lei s-a facut fara baza legala.

2.3. Cu privire la veniturile din activitati independente.

Societatea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod eronat au retinut ca aceasta a achitat contravaloarea serviciilor efectuate de persoane fizice autorizate in baza contractelor incheiate si nu a retinut si virat impozitul aferent prin retinere la sursa conform art. 52 din Legea nr. 571/2003, rezultand un impozit datorat in suma de x lei si majorari de intarziere aferente in suma de x lei.

Constatarea organelor de inspectie fiscal este superficiala, intrucat se refera la persoane fizice autorizate, in fapt, fiind in cauza contracte de comision incheiate intre SC X SRL, in calitate de comitent si x si x, in calitate de comisionari, obiectul contractului fiind mandatul dat comisionarului de catre comitent de a intermedia selectionarea de imoblie, terenuri cu destinatie agricola in vederea cumpararii acestora de catre comitent. Punctul V.5. din contractul de comision prevede: "comisionarul isi asuma obligatia de a depune prezentul contract la Administratia Finantelor Publice, unde acesta isi are domiciliul pentru a declara in totalitate veniturile obtinute din contract".

Obligatia SC X SRL de a retine si de a vira impozitul reprezinta o constatare neintemeiata a organelor de inspectie fiscala intrucat art. 52 (1) lit. c) pe care il invoca acestea se refera la venituri din activitati desfasurate in baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial corespunzatoare veniturilor din activitati independente. Retinerea impozitului pe veniturile din activitatile independente presupune implicit si recunoasterea cheltuielilor aferente activitatii respective.

II. Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. x organele de inspectie fiscala in sarcina societatii obligatii fiscale, din care societatea contesta suma totala de x lei reprezentand:

- x lei – impozit pe profit;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei – taxa pe valoarea adaugata;
- x lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata;
- x lei – venituri din activitati independente;
- x lei – majorari de intarziere aferente veniturilor din activitati independente.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a constatarilor organului fiscal, a argumentelor invocate de societate in sustinerea cauzei si a prevederilor legale in vigoare pentru perioada supusa inspectiei fiscale se retin urmatoarele:

SC X SRL este inmatriculata la Registrul Comertului sub nr. x si are CUI RO x.

Perioada supusa inspectiei fiscale a fost: x pentru taxa pe valoarea adaugata si impozitul pe veniturile din activitati independente si x pentru impozitul pe profit .

Urmare adresei Administratiei Finantelor Publice sector x nr. x, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au incheiat raportul de inspectie fiscala nr. x in baza caruia au emis decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x prin care s-au stabilit in sarcina societatii obligatii fiscale in suma totala de x lei reprezentand:

- x lei – impozit pe profit;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei – taxa pe valoarea adaugata;
- x lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata;
- x lei – venituri din activitati independente;
- x lei – majorari de intarziere aferente veniturilor din activitati independente.

I. Referitor la respectarea procedurii privind inspectia fiscala

In fapt, verificarea a avut loc urmare adresei Administratiei Finantelor Publice sector x, inregistrata Administratia Finantelor Publice sector x sub nr. x prin care s-a solicitat comunicarea sumelor aferente impozitului calculat, retinut si virat de SC X SRL pentru PFA x, in baza contractului de comision din data de x.

In drept, art. 102 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata prevede:

“1) Avizul de inspectie fiscală se comunică contribuabilului, în scris, înainte de începerea inspectiei fiscale, astfel:

- a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;
- b) cu 15 zile pentru ceilalți contribuabili.

(2) Comunicarea avizului de inspectie fiscală nu este necesară:

a) {...};

b) în cazul unor actiuni îndeplinite ca urmare a solicitării unor autorități, potrivit legii;”

Avand in vedere prevederile legale sus invocate se retine faptul ca motivele invocate de societate cu privire la necomunicarea avizului de inspectie sunt pur formale, in conditiile in care acesta nu aduce nici un argument din care sa rezulte ca a fost vatamata in vreun fel de procedura de desfasurare a inspectiei fiscale si cu atat mai putin cu cat verificarea a avut loc ca urmare a solicitarii unei autoritati, respectiv Administratia Finantelor Publice sector x, si pe cale de conscinta, nu era necesara **comunicarea avizului de inspectie fiscală.**

II. Referitor la obligatiile de plata contestate

II.3.1. Referitor la impozitul pe profit.

Prin Decizia contestata au fost stabilite diferente de impozit pe profit in suma de x lei si majorari de intarziere aferente in suma de x lei.

Diferenta de impozit pe profit in suma de x lei se compune din:

- x lei – diferenta de impozit pe profit pentru anul x;
- x lei - diferenta de impozit pe profit pentru anul x.

Din raportul de inspectie fiscala rezulta urmatoarele cu privire la impozitul pe profit pentru perioada x:

Impozit pe profit pe anul x

Indicatori	societate	organ fiscal	diferente
- venituri totale	X	X	
- cheltuieli totale	X	X	
- rezultatul brut al exercitiului	X	X	
- cheltuieli nedeductibile	X	X	X
- Rezultatul final al exercitiului (pierdere fiscala)	X	X	
- pierdere fiscala de recuperat in anii urmatoari	X	X	

Impozit pe profit pe anul x.

Indicatori	societate	organ fiscal	diferente
- venituri totale	X	X	
- cheltuieli totale	X	X	
- rezultatul brut al exercitiului	X	X	
- cheltuieli nedeductibile	X	X	X
- Rezultatul final al exercitiului (pierdere fiscala)	X	X	X
- pierdere fiscala de recuperat din in anii preced.	X	X	X
- profit impozabil	-	X	X
- Impozit pe profit de plata	-	X	X
- pierdere fiscala de recuperat in anii urmatoari	X	X	

Impozit pe profit pe anul x.

Indicatori	societate	organ fiscal	diferente
- venituri totale	X	X	X
- cheltuieli totale	X	X	
- rezultatul brut al exercitiului	X	X	
- cheltuieli nedeductibile	X	X	X
- rezultatul final al exercitiului (pierdere fiscala)	X	X	X
- pierdere fiscala de recuperat in anii urmatoari	X	-	X
- pierdere fiscala total	X		X
- profit fiscal		X	X
- impozit pe profit datorat		X	X
- impozit pe profit declarat de societate	X	X	-
- dif. suplimentare stabilite de org. fiscal (imp. datorat cf. control – imp. declarat soc)		X	X

Diferentele de impozit pe profit provin datorita reintregirii profitului impozabil de catre organele de inspectie fiscala cu cheltuieli nedeductibile constatate si cu venituri stornate de societate in suma totala de x lei care se compune din:

- x lei – amenajari sediu fara documente justificative pe anul x;
- x lei – diferente curs valutar pe anul x;
- x lei – chelt. autoturism pe care societatea nu-l detine in patrimoniu – x;

- x lei - comisioane platite unor persoane fizice autorizate pe anul x;
- x lei - cheltuieli de cazare si transport pe anul x;
- x lei - comisioane platite unor persoane fizice autorizate pe anul x.

1x lei = total cheltuieli nedeductibile

- x lei – suma inregistrata de societate la venituri in luna iulie x in baza unei facturi de avans si stornata de aceasta in luna decembrie x.

II.3.1.1. Referitor la nedeductibilitatea cheltuielilor in suma de x lei

Cauza suspusa solutioanrii este daca organele de inspectie fiscala au considerat corect ca nedeductibila suma de x lei, in conditiile in care, societatea nu probeaza cu documente justificative legalitatea sumelor inregistrate pe cheltuieli, respectiv lucrari amenajare sediu, modul de calcul al diferentelor de curs valutar, servicii cazare si transport, contravaloarea comisioanelor platite unor persoane fizice autorizate fara factura si cheltuieli aferente unui autoturism pe care nu-l detine in patrimoniu, desi i s-a solicitat in mod expres prin adresa nr. x sa prezinte dovezi in acest sens .

In fapt, din raportul de inspectie fiscala nr. x, care a stat la baza emiterii deciziei nr. x, organele de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

- pe perioada x, societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile in contul 628, suma de x lei, conform facturilor emise de furnizori (conform anexei 3 la RIF), reprezentand lucrarile de amenajare care au fost facturate de catre furnizor cu titlu de “avans conform contract nr. x”, fara a dovedi cu documente justificative prestarea efectiva a acestora, respectiv contracte, situatii de lucrari si/sau devize, procese verbale de receptie si suma de x lei, reprezentand diferente de curs valutar pentru care nu prezinta modul de calcul.

- pe perioada x, societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile suma de x lei, reprezentand cheltuieli auto, autoturism pe care nu-l detine in patrimoniu pentru care nu a prezentat contract de comodat la data inspectiei fiscale si suma de x lei reprezentand comision platit unor persoane fizice autorizate, fara factura.

- pe perioada x, societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile suma de x lei, reprezentand servicii cazare si transport, fara a avea la baza documente justificative care sa le probeze si suma de x lei reprezentand comision platit unor persoane fizice autorizate, fara factura.

In drept, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare prevede urmatoarele:

“**Art.19** alin. (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

“**Art.21** alin. (4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte”

Totodata la pct. 44 si 48 din Titlul II din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede:

“**44.** Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care lau întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

“48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Nu intră sub incidența condiției privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate și de persoane juridice, cum sunt: cele de întreținere și reparare a activelor, serviciile poștale, serviciile de comunicații și de multiplicare, parcare, transport și altele asemenea.”

În speta sunt incidente și dispozițiile art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată care prevad:

“Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Potrivit dispozițiilor legale invocate cheltuielile înregistrate în contabilitate pentru a fi considerate deductibile trebuie să aibă la baza documente justificative care să probeze efectuarea acestora, să fie aferente unor bunuri din patrimoniu și aferente veniturilor.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

a) Referitor la suma x lei, reprezentând amenajări sediu se reține că societatea nu prezintă documente justificative, respectiv: contracte, situații de lucrări și/sau devize, procese verbale de recepție prin care să probeze prestarea efectivă de către furnizori a serviciilor facturate de acestia.

Mai mult toate facturile emise de SC x SRL în valoare de **x lei**, pentru lucrările de amenajare au fost facturate de către aceasta cu mențiunea “Avans lucrări amenajare conform contract nr. x, fără să prezinte situații de lucrări și/sau devize, procese verbale de recepție prin care să probeze că aceste servicii au fost prestate efectiv contrar pct. 48 Titlul II din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Simpla prezentare a contractului încheiat cu SC x SRL din care rezulta că obiectul contractului este “modernizare și amenajare clădire” nu este de natură să conducă la deducerea cheltuielilor în condițiile în care nu prezintă situații de lucrări care să justifice prestarea serviciilor și nici nu s-a comportat potrivit următoarelor dispoziții legale care stipulează:

Art.4 lit.d) din Legea nr.15/1994 republicată:

“Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe supuse amortizării: (...)

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe, în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali, prin majorarea valorii de intrare a mijlocului fix.”,

prevederi care se regăsesc și la art.24 alin.1 și alin.3 lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, după cum urmează:

“(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol. (...)

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

(...)

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix (...);”

In ceea ce priveste investitiile aferente cladirilor, pct. 7 lit. d) din H.G. nr. 909/1997 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, modificata si completata prin O.G. nr. 54/1997, precizeaza:

“Sunt asimilate mijloacelor fixe și se supun amortizării bunurile menționate la art. 4 din lege, astfel:

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe pentru îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali, în scopul modernizării, și care majorează valoarea de intrarea a acestora.(...)

Pentru clădiri și construcții, lucrările de modernizare trebuie să aibă ca efect sporirea gradului de confort și ambient.”

Potrivit acestor dispozitii imperative ale legii, lucrarile de modernizare si amenajare trebuie justificate cu situatii de lucrari si nu cu facturi ce au mentiunea “avans” si trebuie sa conduca la majorarea valorii de inventar a mijlocului fix si la recuperarea acestora pe calea amortizarii.

Fata de cele prezentate reducerea pierderii fiscale cu suma de x lei, inregistrata pe cheltuieli, in baza unor facturi de “avans” a fost dispusa in mod corect si legal de catre organele de inspectie fiscala.

b) Referitor la suma de x lei reprezentand diferenta curs valutar, se retine ca societatea nu a prezentat nici un document din care sa rezulte ca suma respectiva reprezinta diferente nefavorabile de curs valutar rezultate din lichidarea unor creante in valuta, din lichidarea unor obligatii in valuta sau de reevaluare. Se mentioneaza ca atat in timpul controlului cat si la data prezentei societatea nu a prezentat documente justificative care sa faca dovada calculului acestora, desi i s-a solicitat prin adresa dovezi in acest sens.

Simpla precizare a faptului ca *“inspectia fiscala trateaza cu superficialitate o problema clara”* nu este de natura sa conduca la deductibilitatea acestor cheltuieli in conditiile in care dispozitiile legale incidente, respectiv pct. 59 alin. (1) si (2) din OMFP nr. 1752/2005 stipuleaza urmatoarele:

“(1) La fiecare dată a bilanțului:

a) Elementele monetare exprimate în valută (disponibilități și alte elemente asimilate, cum sunt acreditivele și depozitele bancare, creanțe și datorii în valută) trebuie evaluate și raportate utilizând cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României și valabil la data încheierii exercițiului financiar. Diferențele de curs valutar, favorabile sau nefavorabile, între cursul de la data înregistrării creanțelor sau datoriilor în valută sau cursul la care au fost raportate în situațiile financiare anterioare și cursul de schimb de la data încheierii exercițiului financiar, se înregistrează, la venituri sau cheltuieli financiare, după caz.

b) Pentru creanțele și datoriile, exprimate în lei, a căror decontare se face în funcție de cursul unei valute, eventualele diferențe favorabile sau nefavorabile, care rezultă din evaluarea acestora se înregistrează la venituri sau cheltuieli financiare, după caz. Determinarea diferențelor de valoare se efectuează similar prevederilor lit. a).

c) Elementele nemonetare achiziționate cu plata în valută și înregistrate la cost istoric (imobilizări, stocuri) trebuie raportate utilizând cursul de schimb de la data efectuării tranzacției.

d) Elementele nemonetare achiziționate cu plata în valută și înregistrate la valoarea justă trebuie raportate utilizând cursul de schimb existent la data determinării valorilor respective.

(2) Prin elemente monetare se înțelege disponibilitățile bănești și activele/datoriile de primit/de plătit în sume fixe sau determinabile.”

c) Referitor la suma x lei reprezentand cheltuieli cazare si transport, se retine ca societatea nu probeaza cu documente justificative legalitatea sumelor inregistrate pe cheltuieli, respectiv ordinele de deplasare completate la toate rubricile, inclusiv privind confirmarea locului de destinatie al deplasarii in legatura cu activitatea desfasurata, fapt nerealizat de catre

de catre aceasta la data controlului si nici la data prezentei, desi i s-a solicitat prin adresa dovezi in acest sens.

Astfel, pentru justificarea caracterului deductibil al cheltuielilor reprezentand cazare si transport este necesara existenta ordinelor de deplasare in vederea analizarii calitatii persoanelor ce au efectuat deplasarea, respectiv salariati sau administrator ce are calitatea de salariat, daca s-au deplasat in interesul realizarii de venituri.

In sustinerea contestatiei societatea anexeaza factura nr. x emisa de SC x SRL ce are ca obiect masa revelion si nicidecum cheltuieli in interes de serviciu. Celelalte facturi anexate in copie in sustinerea contestatiei nu au la baza ordine de deplasare.

d) Referitor la suma de x se retine ca in luna decembrie x, respectiv decembrie x, societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile aceste sume, in baza unor contracte de comision incheiate cu domnul x si domnul x si care au ca obiect "mandat fara reprezentare pentru a intermedia selectionarea de imobile terenuri cu destinatie agricola in vederea cumpararii".

In fapt comisioanele au fost platite unor persoane fizice fara a avea la baza un document justificativ, respectiv factura, care potrivit legii, este documentul legal care trebuie sa stea la baza inregistrarii in contabilitate pentru ca aceste cheltuieli sa fie deductibile.

Se mentioneaza ca in sustinerea contestatiei au fost prezentate numai contracte de comision si documente ce atesta ca dl.x este persoana fizica autorizata potrivit autorizatiei nr. x emisa de Primaria sectorului x

Potrivit pct. 38 din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin OMFP nr. 1040/2004:

"Constituie venit brut venitul încasat în cadrul unui an calendaristic, indiferent de perioada în care au fost efectuate prestațiile.

Contribuabilii care desfășoară următoarele activități:

*- activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții comerciale printr-un intermediar (**contract de comision**, contract de agent, consignație sau mandat comercial);*

*În relațiile cu persoanele juridice contribuabilii sunt obligați, pentru sumele încasate atât pe bază de chitanță, bon fiscal etc., cât și prin bancă, **să întocmească factură**".*

Pentru ca cheltuielile cu comisioanele platite unor persoane sa fie deduse este necesara existenta atat a contractelor cat si a facturilor emise de acestea precum si sa se justifice necesitatea prestarii serviciilor asa cum prevad dispozitiile pct.48 din Titlul II din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin H.G. nr. 44/2004.

Afirmatia societatii precum ca "articolul 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 nu are efect asupra unei persoane fizice, factura fiscala la care face referire organul de inspectie fiscala putand fi emisa doar de o persoana impozabila in sensul art. 127 si art. 155 din Legea nr. 571/2003, persoana invocata neavand nici calitatea si nici dreptul de a emite factura fiscala", este neintemeiata, intrucat pe de o parte art. 127 si 155 invocate de contestatara vizeaza persoana impozabila din punct de vedere al TVA, iar pe de alta parte chiar si in atare conditii persoana impozabila este cea care desfasoara activitati economice de o maniera independenta, cum este si cazul celor doua persoane cu care sunt incheiate contractele de comision in suma de x Euro, respectiv x Euro.

Fata de cele prezentate se retine ca persoanele fizice ce incaseaza venituri in baza contractelor de comision sunt persoane ce desfasoara activitati economice si au obligatia sa intocmeasca facturi, care reprezinta in fapt documente justificative pentru inregistrarea in contabilitate atat pentru comisionar cat si pentru platitorul comisioanelor, respectiv SC X SRL.

Avand in vedere ca societatea a inregistrat pe cheltuieli contravaloarea comisioanelor platite unor persoane fizice fara sa aiba la baza un document justificativ (factura), se retine ca

in mod corect si legal organele de inspectie fiscala au considerat drept cheltuiala nedeductibila suma de **x lei**, si pe cale de consecinta, au procedat corect la reintregirea profitului impozabil cu aceasta suma.

e) Referitor la suma de x lei, se retine ca in luna decembrie x, societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile acesta suma, care in fapt reprezinta achizitionarea de anvelope si serviciul de echilibrat roti pentru un autoturism pe care societatea nu-l detine in patrimoniul in conditiile in care asa cum mentioneaza si organele de inspectie fiscala in raportul de inspectie fiscala din balanta de verificare nu rezulta ca detine mijloace de transport, ca nu exista document probatoriu, respectiv contract de comodat din care sa rezulte existenta unui mijloc de transport utilizat in scopul obtinerii de venituri.

Prin adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, societatea depune in sustinerea contestatiei contractul de comodat din x, (fara numar de inregistrare) incheiat intre domnul x si SC x SRL.

Comodatul sau imprumutul de folosinta este un contract unilateral, translativ de folosinta, esential gratuit (art.1560-1575 Cod civil). Fiind un tip de contract reglementat de Codul civil, comodatul trebuie sa se supuna regulilor generale referitoare la contracte. Astfel, in Titlul III "Despre inscrieri sau conventii", par.2 "Despre actele sub semnatura privata", art.1182 Cod civil se arata:

"Data scripturii private nu face credinta in contra persoanelor a treia interesate, decat din ziua in care s-a infatisat la o dregatorie publica, din ziua in care s-a in scris intr-un registru public, din ziua mortii aceluia sau unui din acei care l-au subscris, sau din ziua in care va fi fost trecut fie si in prescurtare in acte facute de ofiteri publici, precum procese-verbale pentru punerea pecetii sau pentru facerea de inventare".

Contestatarea nu a facut dovada ca respectivul contract de comodat a fost inregistrat intr-un registru public si, ca atare, el nu este opozabil organelor fiscale conform art.1182 Cod civil.

In consecinta, cheltuielile cu achizitionarea de anvelope si serviciul de echilibrat roti pentru un autoturism, fiind efectuate in baza unui contract a carui data certa nu poate fi opusa organelor fiscale, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Fata de cele prezentate se retine in mod clar si fara echivoc ca societatea a inregistrat cheltuieli deductibile in perioada verificata fara a avea la baza documente justificative la data controlului, respectiv, situatii de lucrari, devize pentru amenajare sediu, deconturi de cheltuieli pentru servicii cazare si transport, contract de comodat opozabil organelor fiscale, factura pentru comisiunile platite unor persoane fizice autorizate si sa justifice modul de calcul al diferentelor de curs valutar. Aceste aspecte au fost contestate atat cu ocazia inspectiei fiscale cat si la data prezentei. Prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, urmare solicitarii directiei noastre potrivit adresei nr. x, societatea nu-si motiveaza contestatia si nici nu depune documente in acest sens care sa modifice constatările organelor de inspectie fiscala.

In concluzie, se retine ca in mod corect si legal organele de inspectie fiscala au redus pierderea fiscala pe anul x cu suma de x lei, rezultand in final o pierdere fiscala in suma de x au majorat profitul impozabil pe anul x cu suma de x lei, rezultand in final o diferenta de impozit pe profit in suma de x lei asupra careia au fost calculate majorari de intarziere aferente.

Deasemenea, organele de inspectie fiscala in mod corect si legal au considerat drept cheltuieli nedeductibile pe anul x in suma de x lei, iar pentru nevirarea la termenele legale a impozitului pe profit datorat pentru trim. x au calculat majorari de intarziere aferente.

Prin urmare, se constata ca in lipsa unor elemente de fond intemeiate, contestatarea a incercat sa invoce aspecte de ordin formal, respectiv, ca: (nu i s-a comunicat aviz de inspectie fiscala, in scris, inainte de inceperea acesteia, deductibilitatea sau nedeductibilitatea

diferențelor de curs valutar este reglementată de art. 23 din O.G. nr. 92/2003, republicată și se stabilește în funcție de gradul de îndatorare a capitalului, articolul 21 alin. (4) lit f) din Legea nr. 571/2003 nu are efect asupra unei persoane fizice), pentru a fi exonerată de plata sumelor ce le datorează bugetului de stat, corect calculate din moment ce nu s-au prezentat probe noi din care să rezulte un alt cuantum al acestora.

Față de cele prezentate contestația societății urmează să fie respinsă pentru suma de x lei, reprezentând diferența de impozit pe profit aferent anului x și pentru suma de x lei reprezentând majorări de întârziere aferente, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

II.3.1.2. Referitor la suma de x lei, reprezentând venituri cu care a fost reintregit profitul impozabil pentru trimx.

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au reintregit corect profitul impozabil cu aceeași sumă în condițiile în care conform facturii nr. x emisă de JD x, la rubrica “denumirea produsului sau serviciilor” se menționează “Avans conform contract nr. x”, societatea a înregistrat în luna iulie x, c/valoarea avansului (fără TVA) în contul de venituri și în condițiile în care aceasta a corectat această înregistrare în luna decembrie x prin trecerea sumei de x lei din conturile de venituri în contul avansuri - clienți, iar organele de inspecție fiscală nu au efectuat o analiză a prevederilor contractuale, a modului de derulare a acestuia.

In fapt, în raportul de inspecție fiscală, se menționează că societatea a emis factura nr. x cu suma x lei (fără TVA) pe baza contractului încheiat cu JD x, suma care a fost înregistrată pe venituri în luna iulie x. În luna decembrie x, societatea a stornat factura menționată de pe venituri, neavând la baza documente justificative prin care să se facă dovada efectuării operațiunii de stornare.

Obiectul facturii nr. x îl constituie “avans contravaloare prestări servicii conform contract nr.x”. Contractul anexat în susținerea contestației este datat x și este netradus în limba română.

In drept, potrivit art. 19. alin. (1) din Legea nr. Nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pct. 12 Titlul II din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 19 (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Norme metodologice:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin. În cazul în care contribuabilul constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis ori a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv. Dacă în urma efectuării acestei corecții

rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează dobânzi și penalități de întârziere conform legislației în vigoare.

O.M.F.P. nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu privire la corectarea erorilor în contabilitate, art. 63 prevede următoarele:

“Corectarea erorilor contabile

(1) Corectarea erorilor constatate în contabilitate se efectuează pe seama rezultatului reportat.

(2) Erorile din perioadele anterioare sunt omisiuni și declarații eronate cuprinse în situațiile financiare ale entității pentru una sau mai multe perioade anterioare rezultând din greșeala de a utiliza, sau de a nu utiliza, informații credibile care:

a) erau disponibile la momentul la care situațiile financiare pentru acele perioade au fost aprobate spre a fi emise;

b) ar fi putut fi obținute în mod rezonabil și luate în considerare la întocmirea și prezentarea acelor situații financiare.

Astfel de erori includ efectele greșelilor matematice, greșelilor de aplicare a politicilor contabile, ignorării sau interpretării greșite a evenimentelor și fraudelor.

(3) În cazul corectării de erori care generează pierdere contabilă reportată, aceasta trebuie acoperită înainte de efectuarea oricărei repartizări de profit.

În notele la situațiile financiare trebuie prezentate informații suplimentare cu privire la erorile constatate.

(4) Corectarea erorilor aferente exercițiilor financiare precedente nu determină modificarea situațiilor financiare ale acelor exerciții.

(5) În cazul erorilor aferente exercițiilor financiare precedente, corectarea acestora nu presupune ajustarea informațiilor comparative prezentate în situațiile financiare. Informații comparative referitoare la poziția financiară și performanța financiară, respectiv modificarea poziției financiare, sunt prezentate în notele explicative.”

Prin raportul de inspectie fiscala organele de control se limiteaza in a preciza ca societatea a stornat factura mentionata de pe venituri, neavand la baza documente justificative prin care sa se faca dovada efectuării operatiunii de stornare fara sa mentioneze care sunt acele documente justificative si fara sa analizeze daca au fost respectate prevederile Ordinului M.F.P. nr. x pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene.

În referatul cu propuneri de soluționare a contestației organele de inspectie fiscala mentioneaza ca in luna decembrie x societatea a stornat contravaloarea facturii nr. x numai din evidenta contabila, neavand la baza documente prin care sa se justifice operatiunea de stornare (nu a emis nicio factura de stornare a carei primire sa fie confirmata de beneficiar) contrar prevederilor pct. 12 Titlul II din HG nr. 44/2004.

Referitor la factura nr. x in valoare de x lei fara TVA societatea sustine ca acest document exista scriptic si factic si ca a fost inregistrat pe venituri in mod eronat in luna iulie xdeoarece reprezinta “avans”.

Prin adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x societatea depune documente in sustinerea contestației, fisa de cont analitica cont 4111 si fisa sah cont 4111 si 419 pentru SC x SRL.

Din fisa contului 419 atat la 31.12.x, cat si la 31.05.x rezulta un sold creditor in suma de x lei.

Prevederile legale mai sus mentionate invocate de organele de inspectie fiscala, in raportul de inspectie, care au stat la baza emiterii deciziei nr. x nu pot fi retinute in conditiile in care din documentele existente la dosarul cauzei nu se poate verifica daca suma de x lei

reprezinta venituri din servicii efectiv prestate probate prin situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, sau orice alte materiale corespunzătoare.

De asemenea, nu se face o analiza a prevederilor contractuale, daca acesta contine dispozitii privind facturarea de avansuri, daca serviciile au fost efectiv prestate.

In speta, sunt incidente dispozitiile art. 65 alin. (2), art. 94 alin. (2) si art. 105 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, care prevede:

“Art.65 (2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

“Art.94 (2) Inspectia fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.”

“Art.105 (1) Inspectia fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”

Avand in vedere cele retinute, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative citate se va face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care prevede ca *"prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare"*.

Conform pct. 12.7 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 *"decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente"*.

Pe cale de consecinta, urmeaza a se desfiinta, in parte, decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x pentru suma de x lei reprezentand diferenta de impozit pe profit pentru trimestrul IV x si pentru suma de x lei (calculata pentru trim.x reprezentand majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, confom principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Avand in vedere cele prezentate contestatia SC X SRL cu privire la impozitul pe profit urmeaza a se:

- respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente in ceea ce priveste impozitul pe profit in suma de x lei (aferent anului x), majorari de intarziere aferente diferentei de impozit pe profit aferent anului x in suma de x lei si pentru majorarile de intarziere aferente trim. I si trim. II x in suma de x lei;

- desfiintarea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x pentru suma de x lei reprezentand impozit pe profit aferent trim.IV x si pentru majorarile de intarziere aferente in suma de x lei.

II. 3.2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata.

In fapt, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, organele de inspectie fiscala au stabilit o diferenta de TVA in suma de x lei care se compune din:

- x lei – TVA nedeductibila;

- x lei – TVA colectata, reprezentand cheltuieli protocol in baza declaratiei “101” privind impozitul pe profit pe anul x;

- x lei – TVA colectata omis de societate in decontul lunii decembrie x7;
- x lei – TVA colectata pe luna decembrie x pentru factura nr.x.

Asupra diferentei de taxa pe valoarea adaugata au fost calculate majorari de intarziere in suma de x lei.

a) Referitor la diferenta de TVA in suma de x) stabilita suplimentar de control.

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au procedat corect la stabilirea diferentei de TVA in suma de x lei, in conditiile in care contestatara nu-si motiveaza contestatia si nu depune dovezi in sustinerea cauzei, desi prin adresa nr. x i s-a solicitat in mod expres acest aspect.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala nr. x care a stat la baza emiterii deciziei nr. x, organele de inspectie fiscala au stabilit o diferenta de TVA in suma suma **x lei x) reprezentand** TVA colectata, aferenta cheltuielilor de protocol in baza declaratiei "101" privind impozitul pe profit pe anul x respectiv TVA colectata omisa de societate in decontul lunii decembrie x.

In drept, Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

"Art. 206 alin. (1) - Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestatiei;
- c) motivele de fapt si de drept;**
- d) dovezile pe care se intemeiaza;"

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicat care prevad:

"In solutia contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de susinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutia contestatiei se face in limitele sesizarii".

De asemenea, potrivit pct. 2.5. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobata prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005:

"In exercitarea rolului activ, organul de solutie va solicita contestatorului, pe baza de scrisoare recomandata cu confirmare de primire, prezentarea, in termen de cinci zile de la data comunicarii acesteia, **a motivelor de fapt si de drept, sub sanctiunea respingerii contestatiei ca nemotivata**".

Desi, prin adresa nr. x, confirmata de primire la data de x s-a solicitat contestatarea ca in termen de x zile de la primire sa depuna o adresa la registratura DGFP-MB cu motivarea in fapt si in drept a tuturor diferentelor stabilite in urma impunerii, si insotita de dovezile pe care se intemeiaza contestatia formulata in raport de fiecare suma contestata in parte, aceasta prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, atat prin contestatia initiala, cat si prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x nu-si motiveaza contestatia.

Fata de cele prezentate si avand in vedere ca societatea nu aduce argumente concrete in sustinerea cauzei si nici nu face dovada cu documente a altei situatii de fapt decat cea constatata de organele fiscale, contestatia acestuia se va respinge ca nemotivata si ca nesustinuta cu documente pentru suma de x lei reprezentand TVA colectata stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala.

b) Referitor la diferenta de TVA in suma de x lei x) stabilita suplimentar de control.

In fapt, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. x organele de inspectie fiscala au stabilit TVA nedeductibila in suma de x lei, care se compune din:

- x lei - TVA dedusa pe anul x in baza bonurilor de benzina care nu au fost completate cu nr. auto si care nu poarta denumirea societatii cumparatoare si stampila acesteia;
- x lei - TVA dedusa pe anul x de pe facturi emise de furnizori fara a se mentiona pe acestea serviciile care i-au fost sau urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau;
- x lei - TVA dedusa pe anii x – x in baza unor facturi care nu au legatura cu obiectul de activitate;
- x lei - TVA dedusa pe perioada x, pentru care nu a prezentat documente justificative;
- x lei – TVA dedusa pentru cheltuieli protocol tigari;
- x lei - TVA dedusa pe anul x in baza facturii nr. x emisa de x intrucat aceasta nu a prezentat originalul acestui document.
- x lei – TVA dedusa pe anul x de pe facturi reprezentand lucrari de constructii montaj (amenajare sediu).
- x lei - TVA dedusa pe anul x in baza unor documente fiscale care nu cuprind informatiile obligatorii (adresa si codul de inregistrare al cumparatorului).

b.1.) Referitor la suma de x lei reprezentand TVA dedusa pe anul x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata in suma de x lei pentru carburanții auto achiziționați in baza unor bunuri fiscale, in conditiile in care acestea nu sunt ștampilate și nu au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala nr. x, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. x, organele de inspectie fiscala au constatat ca pe anul x, societatea a dedus TVA in suma de x lei, in baza unor bonuri pentru achizionarea de caburanti auto, **in conditiile in care acestea nu sunt ștampilate și nu au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.**

In drept, art. 146 alin. (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu completarile si modificarile ulterioare si pct. 46 alin. (2) H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevad urmatoarele:

Cod fiscal in vigoare la 01.07.2008

“Art. 146 - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții

*(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru **a justifica dreptul de deducere a taxei**”.*

Norme metodologice in vigoare la 01.01.2008

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.

(2) Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/2002, republicată, cu modificările ulterioare, dacă sunt stampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului”.

Se retine ca societatea nu a depus la dosarul cauzei bonurile fiscale, desi i s-a solicitat acest aspect prin adresa nr. x.

Fata de cele prezentate se retine ca organele de inspectie fiscala au considerat in mod corect si legal, drept nedeductibila TVA in suma de x lei, intrucat pct. 46 alin. (2) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevede in mod imperativ ca ***deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale [...], dacă sunt stampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului***”.

Drept urmare contestatia societatii se va respinge ca neintemeiata si ca nesustinuta cu documente pentru acest capat de cerere.

b.2.) Referitor la suma de x lei reprezentand - TVA dedusa pe anul x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata in baza unor facturi (conform anexei nr. 5) emise de furnizori in conditiile in care pe acestea nu sunt mentionate denumirea serviciile care i-au fost prestate sau urmeaza ai fi prestate si in conditiile in care nu probeaza cu documente justificative daca acestea au fost efectiv prestate (situatie de lucrari, rapoarte de lucru, studii. etc.), desi s-a solicitat acest aspect prin adresa nr. x.

In fapt, din anexa nr. x la raportul de inspectie fiscala rezulta ca societatea a dedus TVA in suma de x lei - conform facturilor nr. x, nr. x, nr. x si nr. x (care nu a fost anexata la dosarul cauzei), emise de SC x SA si facturii nr. x, emisa de RR x SRL, societatea a dedus TVA in suma de in suma de de x lei, x lei, x lei respectiv in suma de x lei, pe acestea mentionandu-se “prestari servicii conform contract”, (care nu exista anexate la dosarul cauzei) fara se mentioneze pe facturi serviciile care i-au fost prestate si fara sa probeze cu documente daca acestea au fost efectiv prestate (situatie de lucrari, rapoarte de lucru, studii, etc.)

In drept, art. 145 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu completarile si modificarile ulterioare, in vigoare pe anul 2006 prevede urmatoarele:

“Art. 145. – (8) **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:**

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, **cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8)**, și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată”.

Prin urmare, persoanele impozabile pot beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta prestarilor de servicii daca fac dovada realitatii si necesitatii acestora pentru nevoile firmei si daca facturile in cauza sunt corect intocmite.

“Art. 155 - (8) **Factura fiscala trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informatii:**

e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, **denumirea serviciilor prestate**;

Conform pct. 44 și pct. 48 Titlul II din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ 44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

48. - **serviciile trebuie să fie efectiv prestate**, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: **situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare**;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate”.

În speta sunt incidente și dispozițiile art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată care prevad:

“Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Conform textelor de lege sus invocate, se reține că legiuitorul a condiționat caracterul deductibil al TVA de prestarea efectivă a serviciilor probată prin documente justificative.

Față de prevederile legale mai sus invocate se reține că facturile nu conțin denumirea serviciilor și că societatea nu a depus la dosarul cauzei contractele încheiate cu prestatorii de servicii și nici nu probează cu documente justificative dacă **serviciile au fost efectiv prestate și** executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege.

De altfel, societatea anexează factura nr. x emisă de SC x ce nu face obiectul excluderii de la deducerea TVA.

În consecință se reține că societatea nu poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă prestațiilor de servicii, întrucât pe de o parte facturile nu conțin elementele prevăzute de art. 155 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv, “**denumirea serviciilor prestate**”, iar pe de altă parte aceasta nu face dovada realității și necesității acestora pentru nevoile firmei pe baza de documente justificative.

Drept, urmare contestatia societății se va respinge ca neîntemeiată și ca nesustenută cu documente și pentru acest cap de cerere.

c) Referitor la suma de x lei - TVA dedusă pe anii x – x.

Cauza supusă soluționării este dacă societatea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în baza unor facturi (conform anexei nr. x) emise de furnizori în condițiile în care bunurile livrate și serviciile prestate nu au legătura cu obiectul de activitate desfășurat de aceasta, iar în susținerea cauzei nu probează cu documente alta situație decât cea constatată în urma inspecției fiscale.

In fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus pe perioada x, TVA în suma de x lei în baza unor facturi menționate în anexa x, care nu au legătura cu obiectul de activitate desfășurat de societate respectiv, masa revelion, servicii de consultanță imobiliară și achiziții de anvelope și piese auto pentru care aceasta nu deține autoturism în patrimoniu și nici în folosință potrivit prevederilor legale.

In drept, art. 145 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu completarile si modificarile ulterioare, in vigoare pe anii x prevede urmatoarele

Cod fiscal in vigoare pe anul 2006

Art. 145 (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

Cod fiscal in vigoare pe anul 2007

145 (1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

Referitor la suma de x se retine ca aceasta reprezinta TVA dedusa in baza facturilor mentionate in anexa x emise de furnizori pentru achizitii de anvelope si piese auto pentru un autoturism pe care nu-l detine in patrimoniu.

Asa cum am mentionat la capitolul – Impozit profit “prin adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, societatea depune in sustinerea contestatiei contractul de comodat din x, (fara numar de inregistrare) incheiat intre domnul x si SC x SRL.

Contestatarul nu a facut dovada ca respectivul contract de comodat a fost inregistrat intr-un registru public si, ca atare, el nu este opozabil organelor fiscale conform art. 1182 Cod civil.

Se retine ca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitionarii de anvelope si piese auto pentru autoturism, fiind efectuate in baza unui contract a carui data certa nu poate fi opusa organelor fiscale, si pe cale de consecinta, aceasta nu este deductibila din punct de vedere fiscal.

Referitor suma de x se retine ca aceasta reprezinta TVA dedusa in baza facturilor mentionate in anexa x emise de furnizori pentru servicii de consultanta imobiliara care nu au legatura cu obiectul de activitate desfasurat de societate si pe care societatea nu le probeaza ca fiind prestate.

Potrivit prevederilor legale de mai sus, pentru bunurile si serviciile achizitionate si care au fost utilizate in scopuri ce nu au legatura cu activitatea economica desfasurata de societate, nefiind destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, aceasta nu are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Prin urmare, rezulta ca organele de inspectie fiscala in mod legal au stabilit ca societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de x lei contestatia urmand sa fie respinsa pentru acest capat de cerere ca fiind neintemeiata.

d) Referitor la suma de x lei TVA dedusa pe perioada x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata pe baza unor facturi sau fara documente (conform anexei nr. 5), in conditiile in care nu-si motiveaza contestatia si nu prezinta dovezi in acest sens, desi s-a solicitat acest aspect prin adresa nr. x.

Referitor suma de x lei se retine ca aceasta reprezinta TVA dedusa pe perioada x in baza facturilor mentionate in anexa 5 si se compune din:

- x lei – TVA dedusa pe luna decembrie x pentru care nu exista documente;
- x lei – TVA dedusa in baza facturilor nr. x si nr. x din x, care nu sunt anexate la dosarul cauzei;
- x lei – TVA dedusa pentru servicii cazare fara documente justificative.

In drept, Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu completarile si modificarile ulterioare si H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevad urmatoarele:

Codul fiscal (in vigoare pe anul 2006).

“Art. 145 – (8) **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:**

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, **cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8)**, și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată”.

(12) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (11), trebuie îndeplinite următoarele condiții:

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat care justifică suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.

Norme metodologice (in vigoare in anul 2006)

“Pct. 51 (1) Justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal. În cazuri excepționale de pierdere, sustragere sau distrugere a exemplarului original al documentului de justificare, deducerea poate fi justificată cu documentul reconstituit potrivit legii.

(2) Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu documentele prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal și/sau cu alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, cu modificările ulterioare (...). Facturile fiscale sau alte documente legale emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unități similare, sunt documente legale de deducere a taxei pe valoarea adăugată, **însotite de decontul de deplasare**”.

Codul fiscal (in vigoare in anul 2007 si 2008).

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

Norme metodologice (in vigoare in anul 2007 si 2008)

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 6 alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata care prevad:

“Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Se retine ca societatea nu a respectat prevederile legale mai sus mentionate, in sensul ca a dedus TVA fara a avea la baza documente justificative.

Referitor la suma de x lei, se retine ca atat la data controlului cat si la data prezentei nu a probat cu documente deductibilitatea acestei sume.

Deasemenea, societatea nu depune la dosarul cauzei nici facturile nr. x si nr. x din x, in baza carora a dedus TVA in suma de x.

Referitor la suma x lei – TVA dedusa conform facturilor mentionate in anexa 5 se retine ca societatea nu probeaza cu documente justificative aceasta suma contrar dispozitiilor pct. 51 alin. (2) din H.G. nr. 44/2004 care prevede in mod imperativ ca aceasta avea obligatia sa justifice aceste servicii cu “documente legale de deducere a taxei pe valoarea adăugată, însoțite de decontul de deplasare” (ordinele de deplasare completate la toate rubricile, inclusiv privind confirmarea locului de destinatie al deplasarii in legatura cu activitatea desfasurata).

Desi, prin adresa nr. x, confirmata de primire la data de x s-a solicitat contestatarea ca in termen de 5 zile de la primire sa depuna o adresa la registratura DGFP-MB cu motivarea in fapt si in drept a tuturor diferentelor stabilite, insotita de dovezile pe care se intemeiaza contestatia formulata in raport de fiecare suma contestata in parte, aceasta prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, cat si prin contestatia initiala, nu-si motiveaza contestatia si nu depune dovezi in sustinerea acesteia contrar prevederilor legale invocate.

Fata de prevederile legale sus invocate se retine ca organele de inspectie fiscala au procedat corect, drept TVA nedeductibila suma de x lei si pe cale de consecinta contestatia se va respinge ca neintemeiata, ca nemotivata si ca nesustinuta cu documente si pentru acest capat de cerere.

e) Referitor la suma de x lei TVA dedusa pe luna octombrie x.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata, in conditiile in care aceasta a fost dedusa in baza unei facturi reprezentand produse din tutun destinate actiunilor de protocol.

In fapt, se retine ca aceasta suma reprezinta TVA dedusa pe luna octombrie x in baza unei facturi inregistrate la cheltuieli de protocol - tigari.

In drept, potrivit prevederilor art. 145 alin. 7 lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (in vigoare pe anul 2006) care prevede ca:

“Nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată pentru:

b) băuturi alcoolice și produse din tutun destinate acțiunilor de protocol”.

Drept, urmare contestatia se va respinge ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

f) Referitor la suma de x lei - TVA dedus pe anul x.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea are dreptul de deducere a TVA in baza copieii facturii, in conditiile in care aceasta nu prezinta exemplarul original al acesteia.

In fapt, asa cum rezulta din raportul de inspectie fiscala societatea a dedus TVA dintr-o factura in copie.

Se retine ca societatea nu are drept de deducere pentru aceasta suma, intrucat nu a prezentat originalul facturii nr. x emisa de x contrar dispozitiilor pct. 51 (1) din H.G. nr. 44/2004, cu completarile si modificarile ulterioare, care prevede in mod imperativ ca "Justificarea deductiei taxei pe valoarea adăugată **se face numai pe baza exemplarului original** al documentelor prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal". 11 lei - TVA dedusa pe anul x in baza facturii nr. x emisa de x, intrucat aceasta nu a prezentat originalul acestui document.

Avand in vedere ca atat la data controlului cat si la data prezentei societatea nu a prezentat originalul facturi, *desi prin adresa nr. x i s-a solicitat in mod expres acest aspect*, se retine ca organele de inspectie fiscala in mod corect si legal nu au acordat drept de deducere a TVA pentru suma de x lei, si pe cale de consecinta, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata si ca nesustinuta cu documente.

g) Referitor la suma de x lei – TVA dedusa pe anul 2007.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata pe baza unor facturi reprezentand lucrari de constructii montaj (amenajare sediu), pentru care sunt aplicabile masurile de simplificare prevazute la art. 160 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare .

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a dedus in luna ianuarie si martie x (conform anexei x) TVA in suma de x lei lei in baza unor facturi emise de furnizori prin care au fost facturate lucrari de constructii montaj (amenajare sediu).

In drept, potrivit dispozitiilor art. 160 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, astfel cum a fost modificata si completata prin Legea nr. 343/2006, in vigoare pentru anul fiscal 2007:

"(1) **Furnizorii si beneficiarii bunurilor/serviciilor prevazute la alin. (2) au obligatia sa aplice masurile de simplificare prevazute de prezentul articol.** Conditia obligatorie pentru aplicarea masurilor de simplificare este ca atat furnizorul, cat si beneficiarul sa fie inregistrati in scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) **Bunurile si serviciile pentru livrarea sau prestarea carora se aplica masurile de simplificare sunt:**

b) **cladirile**, partile de cladire si terenurile de orice fel, pentru a caror livrare se aplica regimul de taxare;

c) **lucrarile de constructii-montaj;**

(3) Pe facturile emise pentru livrarile de bunuri prevazute la alin. (2) furnizorii sunt obligati sa inscrie mentiunea «taxare inversa», fara sa inscrie taxa aferenta. **Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor inscrie taxa aferenta, pe care o evidentiaza atat ca taxa colectata, cat si ca taxa deductibila in decontul de taxa. Pentru operatiunile supuse masurilor de simplificare nu se face plata taxei intre furnizor si beneficiar.**

(5) **De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atat furnizorii/prestatorii, cat si beneficiarii.** In situatia in care furnizorul/prestatorul nu a mentionat «taxare inversa» in facturile emise pentru bunurile/serviciile care se incadreaza la alin. (2), **beneficiarul este obligat sa aplice taxare inversa**, sa nu faca plata taxei catre furnizor/prestator, sa inscrie din proprie initiativa mentiunea «taxare inversa» in factura si sa indeplineasca obligatiile prevazute la alin. (3)".

Conform pct. 82 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, astfel cum au fost modificate si completate prin H.G. nr. 1.861/2006:

"(2) În înțelesul art. 160 din Codul fiscal, prin clădire se înțelege orice construcție legată nemijlocit de sol, având una sau mai multe încăperi, și care servește la adăpostirea de oameni, de animale și/sau de bunuri mobile corporale.

(3) Prin lucrari de constructii-montaj, in sensul art. 160 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, se inteleg lucrarile de constructie, reparare, modernizare, transformare si demolare legate de un bun imobil.

(9) Neaplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de lege va fi sancționată de organele fiscale prin obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la rectificarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor din prezentele norme.

(10) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că pentru bunurile prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de lege, **vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrării contabile 4426 = 4427 și înregistrarea în decontul de taxă pe valoarea adăugată întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizări.** În situația în care beneficiarii sunt persoane impozabile mixte, iar bunurile achiziționate sunt destinate realizării atât de operațiuni cu drept de deducere, cât și fără drept de deducere, suma taxei deductibile se va determina pe baza pro rată de la data efectuării achiziției bunurilor supuse taxării inverse și se va înscrie în rândul de regularizări din decont, care nu mai este afectat de aplicarea pro rata din perioada curentă”.

Prin urmare, pentru anumite categorii de bunuri si servicii, inclusiv pentru lucrarile de constructii-montaj, legiutorul a prevazut in mod expres aplicarea unor masuri de simplificare in domeniul TVA, obligatorii atat pentru furnizori/prestatori, cat si pentru beneficiari, care presupun in esenta inscrierea mentiunii <<taxare inversa>> in factura, aplicarea taxarii inverse de catre beneficiar prin formula contabila 4426 = 4427 si evidentierea corespunzatoare in decontul de taxa, precum si neplata taxei pe relatia furnizor-beneficiar.

Fata de cele prezentate se retine ca societatea nu are drept de deducere pentru suma de x lei, si drept urmare contestatia acesteia se va respinge ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

h) Referitor la suma de x lei - TVA dedusa pe anul x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata inscrisa in facturile inregistrate in evidenta contabila, in conditiile in care aceste documente nu sunt completate cu toate datele prevazute de formular si nu indeplinesc conditiile de document justificativ.

In fapt, din raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. x si din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca societatea a dedus TVA inscrisa in facturi care nu cuprind informatiile prevazute de art. 155 din Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare (date referitoare la adresa, cod de inregistrare fiscala),

In drept, art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, prevede urmatoarele:

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d);

g) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care cealaltă parte contractantă nu este stabilită în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, în cazul în care reprezentantul fiscal este persoană obligată la plata taxei;

h) codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizat de client prestatorului, pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 și lit. i);

i) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifică cumpărătorul în celălalt stat membru, în cazul operațiunii prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a);

j) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care furnizorul s-a identificat în alt stat membru și sub care a efectuat achiziția intracomunitară în România, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153 sau 153¹, al cumpărătorului, în cazul aplicării art. 126 alin. (4) lit. b);

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definiția bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

l) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, cu excepția cazului în care factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau încasării avansului;

m) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a următoarelor mențiuni:

1. în cazul în care nu se datorează taxa, o mențiune referitoare la prevederile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 ori mențiunile «scutit cu drept de deducere», «scutit fără drept de deducere», «neimpozabilă în România» sau, după caz, «neinclus în baza de impozitare»;

2. în cazul în care taxa se datorează de beneficiar în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b)-d) și g), o mențiune la prevederile prezentului titlu sau ale Directivei 112 ori mențiunea «taxare inversă» pentru operațiunile prevăzute la art. 160;

3. în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹ ori la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă trimitere care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

4. dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152² sau la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă trimitere care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

o) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune;

p) orice altă mențiune cerută de acest titlu”.

Afirmatia societatii precum, ca, constatarea organelor de inspectie fiscala nu are baza legala intrucat art. 145 alin. (8) si (12) din Legea nr. 571/2003 invocat de acestea nu exista in Codul fiscal si ca a inregistrat deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor in sensul art. 145 (1) exercitand-o potrivit prevederilor art. 146 (1) nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a

contestatiei intrucat alin. 8 si 12 al art. 145 exista in Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal in vigoare pe anul 2005 si 2006 si se refera numai la facturile inregistrate pe acesta perioada.

Nici afirmatia acesteia precum ca toate aceste sume mentionate in anexa 5 la RIF de organul de inspectie fiscala cu mentiunea "fara document justificativ" sau "nu are legatura cu obiectul de activitate" exista facturi legal intocmite care contin toate informatiile prevazute de art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, documente de care organele fiscale nu au tinut cont nu poate fi retinuta intrucat factura nr. x, emisa de Birou Notar x nu contine codul fiscal si adresa cumparatorului, iar factura nr. x emisa de SC x SA nu contine adresa cumparatorului si nici "denumirea și cantitatea bunurilor livrate".

Simpla mentiune a judetului (in toate cazurile - Bucuresti) nu poate suplini lipsa sediului cumparatorului din facturi, cata vreme aceasta rubrica apare distinct in formularele de facturi fiscale, iar sediul presupune o locatie care poate fi localizata in spatiu (strada, numar, etc.) si care este mentionata si in certificatul de inmatriculare eliberat de Oficiul Registrului Comertului. De altfel, in temeiul art. 6 alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, contestatara avea obligatia sa verifice intocmirea corecta si completa a documentelor de achizitii.

Mai mult, documentele de achizitii cu date incomplete nu au fost corectate in conformitate cu prevederile art. 159 din Codul fiscal pe perioada desfasurarii controlului, desi contestatara avea aceasta posibilitate, potrivit pct. 81¹ alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, astfel cum au fost modificate prin H.G. nr. 1.579/2007.

i) Cu privire la TVA colectata in suma de x lei.

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au stabilit corect TVA colectata aferenta facturii nr. x emisa catre JD x, in care la rubrica "denumirea produsului sau serviciilor" se mentioneaza "Avans conform contract nr. x, inregistrat in luna iulie x in contul 4427 "TVA colectata" in conditiile in care aceasta a corectat inregistrarile efectuate in luna decembrie x prin trecerea sumei de x lei din conturile de venituri in contul avansuri – clienti.

In fapt, conform facturii nr. x, care la rubrica "denumirea produsului sau serviciilor" se mentioneaza "Avans conform contract nr. x, societatea a efectuat urmatoarele inregistrari:

411	=	%	x
		704	x
		4427	x

La 01.12.x storneaza inregistrarea efectuata eronat in luna iulie x astfel:

411	=	%	x
		704	x
		4427	x

La 01.12.x, inregistreaza corect avans conform factura.

411	=	%	x
		419	x
		427	x

Din analiza inregistrarilor contabile mai sus mentionate se retine ca stornarea efectuata de societate are influenta numai asupra veniturilor nu si asupra TVA colectata.

Se retine ca suma de x lei, ramane ca TVA colectata in luna iulie x iar in luna decembrie x, societatea a stornat si a repus aceeasi suma, efectul in ceea ce priveste TVA fiind 0 (x - x). Organul de inspectie fiscala motiveaza constatarea prin faptul ca societatea nu s-a regasit in nici una din situatiile legale de ajustare a bazei impozabile, fara o alta motivare.

In drept, O.M.F.P. nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu privire la corectarea erorilor în contabilitate, art.63 prevede următoarele:

“Corectarea erorilor contabile

(1) Corectarea erorilor constatate în contabilitate se efectuează pe seama rezultatului reportat.

(2) Erorile din perioadele anterioare sunt omisiuni și declarații eronate cuprinse în situațiile financiare ale entității pentru una sau mai multe perioade anterioare rezultând din greșeala de a utiliza, sau de a nu utiliza, informații credibile care:

a) erau disponibile la momentul la care situațiile financiare pentru acele perioade au fost aprobate spre a fi emise;

b) ar fi putut fi obținute în mod rezonabil și luate în considerare la întocmirea și prezentarea acelor situații financiare.

Astfel de erori includ efectele greșelilor matematice, greșelilor de aplicare a politicilor contabile, ignorării sau interpretării greșite a evenimentelor și fraudelor.

(3) În cazul corectării de erori care generează pierdere contabilă reportată, aceasta trebuie acoperită înainte de efectuarea oricărei repartizări de profit.

În notele la situațiile financiare trebuie prezentate informații suplimentare cu privire la erorile constatate.

(4) Corectarea erorilor aferente exercițiilor financiare precedente nu determină modificarea situațiilor financiare ale acelor exerciții.

(5) În cazul erorilor aferente exercițiilor financiare precedente, corectarea acestora nu presupune ajustarea informațiilor comparative prezentate în situațiile financiare. Informații comparative referitoare la poziția financiară și performanța financiară, respectiv modificarea poziției financiare, sunt prezentate în notele explicative.”

În speta sunt incidente dispozițiile art. 65 alin.(2), art. 94 alin.(2) și art. 105 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, care prevede:

“Art. 65 (2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

“Art. 94 (2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.”

“Art. 105 (1) Inspekția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere”.

Fata de dispozițiile legale sus invocate se retine ca organele de inspekție fiscală nu au procedat la analiza situației prin prisma existenței unei erori de înregistrare în contabilitate, deși avea obligația de a-și motiva constatările.

Asa cum s-a menționat la cap. Impozit pe profit prevederile legale invocate de organele de inspekție fiscală, în raportul de inspekție, care a stat la baza emiterii deciziei nr. x nu pot fi reținute în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei nu se poate verifica dacă suma de x lei reprezintă venituri din servicii efectiv prestate probate prin situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, sau orice alte materiale corespunzătoare, fără o altă motivare privind TVA.

Pe cale de consecință, urmează a se desființa, în parte, decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală nr. x pentru suma de x lei reprezentând diferența de TVA colectată.

Fata de cele prezentate, in ceea ce priveste TVA, urmeaza a se:

- desfiinta decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x in ceea ce priveste TVA in suma de x lei si pentru majorarile de intarziere aferente calculate pentru perioada x in suma de x

- respinge, in parte, contestatia in ceea ce priveste TVA in suma de x lei si pentru majorarile de intarziere aferente in suma de x lei, asa cum rezulta din anexa nr.6 la raportul de inspectie fiscala (x lei) potrivit principului de drept *accessorium sequitur principale*.

II. 3.3. Cu privire la impozitul pe veniturile din activitati independente in suma de x lei.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza impozit pe venit pentru sumele achitate cu titlu de comisiona unor persoane fizice pentru servicii efectuate in baza unor contracte de comision, in conditiile in care nu a retinut si virat impozitul aferent prin retinere la sursa conform art. 52 din Legea nr. 571/2003.

In fapt, din raportul de inspectie fiscala rezulta ca in perioada octombrie x-septembrie x, societatea a achitat contravaloarea serviciilor efectuate de persoane fizice autorizate in baza contractelor incheiate in suma de x lei (venit brut) si nu a retinut si virat impozitul aferent prin retinere la sursa conform art. 52 din Legea nr. 571/2003, rezultand un impozit datorat in suma de x lei si majorari de intarziere aferente in suma de x lei.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

- societatea a incheiat 2 contracte de comision cu persoanele xsi x, avand ca obiect mandat fara reprezentare pentru a intermedia selectionarea de imobile terenuri cu destinatie agricola, urmand ca aceasta sa achite celor doua persoane sumele de x euro, respectiv x euro;

- domnul xeste persoana fizica autorizata potrivit autorizatiei nr. x emisa de Primaria sectorului x

In drept, art. 52 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevede urmatoarele:

“ Art. 52. - (1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

c) venituri din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - e), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut;

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV.”

Deasemenea, HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completatile ulterioare prevede urmatoarele:

“66. Impozitul reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care se fac plata veniturilor și reținerea impozitului.”

Fata de dispozitiile legale sus invocate se retine ca platitorul de venituri are obligatia de a retine si vira la bugetul de stat impozitul aferent veniturilor platite pentru activitati desfasurate in baza contractelor de comision sau mandat.

Afirmatiile societatii, precum ca, “Constatarea organelor de inspectie fiscal este superficiala, intrucat se refera la persoane fizice autorizate, in fapt, in cauza fiind contracte de comision incheiate intre SC X SRL, in calitate de comitent si x si x, in calitate de comisionari,

obiectul contractului fiind mandatul dat comisionarului de catre comitent de a intermedia selectionarea de imoblie, terenuri cu destinatie agricola in vederea cumpararii acestora de catre comitent”, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat legiuitorul a prevazut in mod imperativ, ca **plătitorii de venituri din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite.**

Mai mult pct. 39 din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin OMFP nr. 1040/2004 prevede ca:

“Plățile lunare efectuate de societățile comerciale (de asigurare și reasigurare etc.) către persoane fizice, reprezentând contravaloarea comisioanelor din activitatea de intermediere în baza unui contract de mandat, agent sau comision, se vor efectua pe baza Borderoului de plăți din data de (cod 14-4-20), care va cuprinde în mod obligatoriu și următoarele informații:

- numele și prenumele beneficiarului de venit;
- codul numeric personal/numărul de identificare fiscală;
- **venitul brut la care se aplică cota de impozit de 10% sau 15%**;
- alte contribuții obligatorii reținute în momentul plății de către plătitorul de venituri,

după caz;

- impozitul pe venit reținut prin stopaj la sursă;

- suma achitată;

- semnătura beneficiarului de venit.”

Nici afirmatia societatii precum ca punctul V.5. din contractul de comision prevede: “comisionarul isi asuma obligatia de a depune prezentul contract la Administratia Finantelor Publice, unde acesta isi are domiciliul pentru a declara in totalitate veniturile obtinute din contract nu poate fi retinuta intrucat aceasta este o obligatie legala a contribuabilului de a declara veniturile la organul fiscal teritorial unde acesta isi are domiciliul, iar **obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, revine in mod imperativ platitorului de venituri, respectiv.**

Mai mult la pct. 6 din contractul de comision incheiat intre x se stipuleaza ca “ In cazul in care partile vor si de comun acord, ori daca legea fiscala o impune impozitul rezultat din plata comisionului (veniturile comisionarului) va fi achitat de catre comitent”. Astfel, asa cum se stipuleaza si in contract legea fiscala impune ca impozitul rezultat din plata comisionului, se reține și se vireaza la buget de catre platitorul comisionului respectiv, SC X SRL.

Persoanelor fizice x si x le revine intr-adevar obligatia de a declara veniturile realizate la organele fiscale, acestea avand obligatia de a regulariza impozitul aferent acestor venituri.

Motivatia contestatarei referitoare la faptul ca persoanele care au incasat veniturile din comisioane nu sunt persoane fizice autorizate si ca atare nu aveau obligatia de a retine si vira impozitul este neintemeiata, intrucat veniturile din contract de comision sunt venituri din activitati independente, persoanele ce realizeaza astfel de venituri avand obligatia de a se inregistra fiscal, iar platitorul este obligat sa retina si sa vireze impozitul.

Mai mult la dosarul cauzei exista documente care probeaza ca domnul x este persoana fizica autorizata.

Prin urmare, se constata ca in lipsa unor elemente de fond intemeiate, contestatara a incercat sa invoce aspecte de ordin formal, respectiv, obligatia comisionarilor de a depune contractul la Administratia Finantelor Publice, unde acesta isi are domiciliul pentru a declara in totalitate veniturile obtinute din contract, pentru a fi exonerata de plata sumelor ce le datoreaza bugetului de stat, corect calculate din moment ce nu s-au prezentat probe noi din care sa rezulte un alt quantum al acestora.

Fata de cele prezentate contestatia societatii urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata si pentru de x lei reprezentand impozit pe veniturile din activitati independente si pentru majorarile de intarziere aferente in suma de x lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Pentru considerentele aratate si in temeiul 19. alin. (1), art.21 alin.4 lit.f), art. 52, art. 102, art. 127, art. 145, art. 146, art. 155, art. 159, art. 160 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completatile ulterioare, pct. 12, 13, 44, 46, 48, 51 alin. (1), 52 alin. (2), 66, 82, din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completatile ulterioare, pct. 38 si 39 din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin OMFP nr. 1040/2004, art. 6 alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, art.4 lit.d) din Legea nr.15/1994, pct.7 lit.d) din H.G. nr.909/1997 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, modificata si completata prin O.G. nr.54/1997, pct. 59 alin. (1) si (2) si pct. 63 din Ordinul M.F.P. nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene , art. 1182 din Codul civil, art.65 alin.(2), art.94 alin.(2), art.105 alin. (1), art. 206 , art. 213 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pct. 2.5., pct. 12.7. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005,

DECIDE

1. Respinge contestatia SC X SRL ca neintemeiata pentru suma de x lei, stabilita prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, emisa de Administratia Finantelor Publice sector x reprezentand :

- x lei - impozit pe profit;
- x lei - majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- x lei - taxa pe valoarea adauagata;
- x lei - majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- x lei - impozit pe veniturile din activitati independente;
- x lei - majorari de intarziere aferente veniturilor din activitati independente.

2. Desfiinteaza, in parte, decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x pentru suma de 44.539 lei reprezentand:

- x lei - diferenta impozit pe profit
- x lei - majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- x lei - diferenta taxa pe valoarea adauagata;
- x lei - majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea,

urmand ca organul de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x sa procedeze la reverificarea stricta a perioadelor aferente desfiintarii potrivit dispozitiilor legale incidente si retinute din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.